

Phần I – Đọc hiểu (6,0 điểm): Đọc kỹ văn bản sau:

MÙA XUÂN CỦA TÔI

(1) *Tự nhiên như thế: ai cũng chuộng mùa xuân. Mà tháng giêng là tháng đầu của mùa xuân, người ta càng trù mến, không có gì lạ hết. Ai bảo được non đừng thương nước, bướm đừng thương hoa, trăng đừng thương gió; ai cảm được trai thương gái, ai cảm được mẹ yêu con; ai cảm được cô gái còn son nhớ chồng thì mới hết được người mê luyến mùa xuân.*

(2) *Tôi yêu sông xanh, núi tím; tôi yêu đôi mây ai như trắng mới in ngần và tôi cũng xây mộng ước mơ, nhưng yêu nhất mùa xuân không phải là vì thế.*

(3) *Mùa xuân của tôi - mùa xuân Bắc Việt, mùa xuân của Hà Nội - là mùa xuân có mưa riêu riêu, gió lạnh lạnh, có tiếng nhạn kêu trong đêm xanh, có tiếng trống chèo vọng lại từ những thôn xóm xa xa, có câu hát huê tình của cô gái đẹp như thơ mộng,...*

(4) *Người yêu cảnh, vào những lúc trời đất mang mang như vậy, khoác một cái áo lông, ngậm một ống điếu mở cửa đi ra ngoài tự nhiên thấy một cái thú giang hồ êm ái như nhung và không cần uống rượu mạnh cũng như lòng mình say sưa một cái gì đó - có lẽ là sự sống.*

(5) *Ấy đấy, cái mùa xuân thần thánh của tôi làm cho người ta muốn phát điên lên như thế ấy. Ngồi yên không chịu được. Nhựa sống ở trong người căng lên như máu căng lên trong lộc của loài nai, như mầm non của cây cối, nằm im mãi không chịu được, phải trỗi ra thành những cái lá nhỏ li ti giờ tay vẫy những cặp uyên ương đứng cạnh.*

(6) *Cùng với mùa xuân trở lại, tim người ta dường như cũng trẻ hơn ra, và đập mạnh hơn trong những ngày đông tháng giá. Lúc ấy, dường sá không còn lầy lội nữa mà là cái rét ngọt ngào, chớ không còn tê buốt căm căm nữa.*

(7) *Y như những con vật nằm thu hình một nơi trốn rét thấy nắng ấm trở về thì lại bò ra để nhảy nhót kiếm ăn, anh cũng “sống” lại và thêm khát yêu thương thực sự. Ra ngoài trời, thấy ai cũng muốn yêu thương, về đến nhà lại cũng thấy yêu thương nữa.*

(8) *Nhang trầm, đèn nến, và nhất là bầu không khí gia đình đoàn tụ êm đềm, trên kính dưới nhường, trước những bàn thờ Phật, bàn thờ Thánh, bàn thờ tổ tiên làm cho lòng anh ấm lạ ấm lùng, tuy miệng chẳng nói ra nhưng trong lòng thì cảm như có không biết bao nhiêu là hoa mới nở, bướm ra ràng mở hội liên hoan.*

(9) *Đẹp quá đi, mùa xuân ơi - mùa xuân của Hà Nội thân yêu, của Bắc Việt thương mến. Nhưng tôi yêu mùa xuân nhất là vào khoảng sau ngày rằm tháng giêng, Tết hết mà chưa hết hẳn, đào hơi phai nhưng nhụy vẫn còn phong, cỏ không mượt xanh như cuối đông, đầu giêng, nhưng trái lại, lại nức một mùi hương man mác.*

(10) *Thường thường, vào khoảng đó trời đã hết nồm, mưa xuân bắt đầu thay thế cho mưa phùn, không còn làm cho nền trời ùng đục như màu pha lê mờ. Sáng dậy, nằm dài nhìn ra cửa sổ thấy những vệt xanh tươi hiện ra ở trên trời, mình cảm thấy rạo rức một niềm vui sáng sủa. Trên giàn hoa lý, vài con ong siêng năng đã bay đi kiếm nhị hoa. Chỉ độ tám chín giờ sáng, trên nền trời trong trong có những làn sáng hồng hồng rung động như cánh con ve mới lột.*

(11) *Ấy là lúc thịt mỡ dưa hành đã hết, người ta bắt đầu trở về bữa cơm giản dị có cà om với thịt thăn điểm những lá tía tô thái nhỏ hay bát canh trứng cua vắt chanh ăn mát như quạt vào lòng. Cánh màn điều treo ở đầu bàn thờ ông vải đã hạ xuống từ hôm “hoá vàng” và các trò vui ngày Tết cũng tạm thời kết thúc để nhường chỗ cho cuộc sống êm đềm thường nhật.*

(Vũ Bằng, trích *Thương nhớ mười hai*, NXB Văn học, Hà Nội, 1993)

Câu 1 (4 điểm). Trả lời câu hỏi bằng cách ghi lại đáp án đúng vào giấy kiểm tra.

1. Văn bản trên thuộc kiểu văn bản nào?

- A. Văn bản truyện B. Văn bản kí C. Văn bản nghị luận D. Văn bản thông tin

2. Văn bản trên viết về đề tài gì?

- A. Hà Nội B. Mùa xuân C. Thương nhớ mười hai D. Tháng giêng

3. Câu văn nào thể hiện trực tiếp tình cảm yêu mến của tác giả đối với mùa xuân Hà Nội?

- A. Mùa xuân của tôi - mùa xuân Bắc Việt, mùa xuân của Hà Nội - là mùa xuân có mưa riêu riêu, gió lành lạnh, có tiếng nhạn kêu trong đêm xanh, có tiếng trống chèo vọng lại từ những thôn xóm [...].
B. Đẹp quá đi, mùa xuân ơi - mùa xuân của Hà Nội thân yêu, của Bắc Việt thương mến.
C. [...]Đào hơi phai nhưng nhụy vẫn còn phong, cỏ không mượt xanh như cuối đông, đầu giêng [...].
D. Nhưng tôi yêu mùa xuân nhất là vào khoảng sau ngày rằm tháng giêng, [...].

4. Nhân vật trữ tình “tôi” yêu nhất mùa xuân vào khoảng thời gian nào?

- C. tháng đầu của mùa xuân
B. sau ngày rằm tháng giêng
C. lúc thịt mỡ dưa hành đã hết, người ta bắt đầu trở về bữa cơm giản dị ...
D. Lúc ấy, đường sá không còn lầy lội nữa mà là cái rét ngọt ngào ...

5. Trong câu văn: “Đào hơi phai nhưng nhụy vẫn còn phong [...]”, từ phong có nghĩa là gì?

- A. Đẹp dễ B. Con gió C. Bọc kín D. Oai phong

6. Trong câu “Mùa xuân của tôi - mùa xuân Bắc Việt, mùa xuân của Hà Nội - là mùa xuân có mưa riêu riêu, gió lành lạnh, có tiếng nhạn kêu trong đêm xanh, có tiếng trống chèo vọng lại từ những thôn xóm xa xa, có câu hát huê tình của cô gái đẹp như thơ mộng,...”, dấu “...” có tác dụng gì?

- A. Thể hiện lời nói bỏ dở hay ngập ngừng, ngắt quãng vì lí do gì đó.
B. Tỏ ý còn nhiều nội dung tương tự chưa liệt kê hết.
C. Làm giãn nhịp điệu câu văn
D. Là dụng ý nghệ thuật khác của tác giả

7. Trong đoạn văn (1), biện pháp liên kết chủ yếu nào được sử dụng để liên kết các câu văn?

- A. Biện pháp lặp từ ngữ B. Biện pháp thế từ ngữ C. Biện pháp nối từ ngữ

8. Xét về cấu tạo, thành phần chính nào của câu “Mùa xuân của tôi - mùa xuân Bắc Việt, mùa xuân của Hà Nội - là mùa xuân có mưa riêu riêu, gió lành lạnh, có tiếng nhạn kêu trong đêm xanh, có tiếng trống chèo vọng lại từ những thôn xóm xa xa, có câu hát huê tình của cô gái đẹp như thơ mộng,...” được mở rộng thành phần?

- A. Chủ ngữ B. Vị ngữ C. Chủ ngữ và vị ngữ

Câu 2 (0,5 điểm).

Những sự giá (tín hiệu) của mùa xuân đã đến và khiến tác giả *mê luyến, say sưa, muốn phát điên lên, sống và thèm khát yêu thương thực sự, lòng người ấm áp và rạo rực một niềm vui sáng sủa...* Hãy nêu những sự vật và trạng thái thời tiết đặc trưng của thiên nhiên mùa xuân Bắc Việt, mùa xuân Hà Nội xuất hiện trong văn bản trên.

Câu 3 (1,5 điểm).

Văn bản “Mùa xuân của tôi” là ánh nhìn và sự cảm nhận, thương thức mùa xuân tươi đẹp của tác giả Vũ Bằng. Với chủ đề “Mùa xuân trong em là”, em hãy viết về khung cảnh mùa xuân nơi em đang sống và học tập trong một đoạn văn khoảng 7 - 9 câu.

Mùa xuân trong em là

Phần II – Tạo lập văn bản (4,0 điểm)

Trong văn bản “Mùa xuân của tôi”, nhờ việc quan sát thiên nhiên, cảnh vật, tác giả Vũ Bằng đã có nhiều sự cảm nhận đáng yêu, đáng mến cuộc sống này. Kết hợp thêm với trải nghiệm của bản thân, em hãy viết một bài văn nghị luận (khoảng 1,5 trang giấy) để thuyết phục mọi người rằng *Hãy quan sát để yêu thương nhiều hơn.*